

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e t

Az ügy száma: Mfv.I.10.129/2019/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Rózsavölgyi Bálint bíró

A felperes: . felperes neve

A felperes képviselője:
. Biczó László ügyvéd
9.

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:
. képviselőbíró

A per tárgya: igazságügyi alkalmazotti szolgálati
jogviszony jogellenes megszüntetésének
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.675/2018/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
22.M.444/206/61.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.675/2018/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 523.000
(ötszázhuszonháromezer) forint illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A peres felek között 2009. július 16-án jött létre 2009. szeptember 1-től 2010. augusztus 31-ig terjedő időre határozott időtartamra bírósági fogalmazói szolgálati jogviszony. A felperes szolgálati helye a P. B. (PKKB) volt. A Fővárosi Bíróság Elnöke a felperes igazságügyi szolgálati jogviszonyát 2010. július 7-én 2010. szeptember 1-től 2011. augusztus 31-ig terjedő határozott időtartamra meghosszabbította. Ezt követően az Elnök 2011. július 14-én kelt intézkedésével a felperes igazságügyi szolgálati jogviszonyát 2011. szeptember 1-től további egy évvel, 2012. augusztus 31-ig határozott időtartamra meghosszabbította, majd 2012. szeptember 1-ével határozatlan idejűvé alakította.
- [2] A felperes 2014. január 15-én jogi szakvizsgát tett. Ezt követően több alkalommal kérte bírósági titkári kinevezését, a P. K. K. B. megbízott elnök-helyettese ezt azonban nem támogatta. Egyrészt arra hivatkozott, hogy annak ellenére, miszerint a PKKB Elnöke nem támogatta a felperes ismételt részvételt a F. N. B. Akadémia által meghirdetett 2013. évi szakmai szemináriumon, a felperes a jelentkezését mégis eljuttatta a M. I. Akadémiához. Ezen eljárása a PKKB vezetésében bizalomvesztést eredményezett. A felperes 2013-ban 138 napon nem végzett munkát, ezért kétségesnek tűnt, hogy titkári kinevezése esetén egy önálló titkári referátában időszerűen el tudna-e járni.
- [3] A alperes neveElnöke - egyetértve a PKKB elnök-helyettesének álláspontjával - a felperest nem nevezte ki bírósági titkárrá.
- [4] 2015. január elején a alperes neveElnöke közölte a felperessel, hogy a Bv. csoportba üres titkári státusz hiányában nincs lehetőség titkári kinevezésére, azonban dr. Romenda Zsuzsanna elnök-helyettes felajánlotta a felperes számára a Civil Csoportba való titkári kinevezés lehetőségét, amelyet ő elfogadott.
- [5] A alperes neveElnöke 2015. január 15-től a felperes joggyakorlatának helyéül a alperes nevePolgári Kollégiumát, ezen belül a Civil és Egyéb Cégek Nem Minősülő Szervezetek Nyilvántartó Csoportját jelölte ki.
- [6] A alperes neveElnöke 2015. április 16-án kelt intézkedésével a határozatlan idejű szolgálati jogviszony változatlanul hagyása mellett a felperest bírósági titkárrá nevezte ki 2015. április 20-tól 2016. április 19-ig a alperes neveCivil és Egyéb Cégek Nem Minősülő Szervezeteket Nyilvántartó Csoportba.
- [7] A felperes munkavégzését először szűrőpróbaszerűen vizsgálták, majd 2015. szeptemberében a csoportvezetés arról tájékoztatta a titkárokat, hogy az általuk meghatározott elvek és sorrend alapján vizsgálni fogják szakmai felkészültségüket.
- [8] A felperes munkáját részletesen dr. tanú 3igazgatási feladatokkal megbízott csoportvezető bíró és dr. tanú 5csoportvezető-helyettes bírósági titkár először 2016. januárjában vizsgálta. Ennek során

túlnyomórészt a felperes által kiválasztott 24 aktát értékelték. A vizsgálat eredményéről 2016. január 19-én Emlékeztető készült, amelyet a felperes részére is átadtak. Arról tájékoztatták ebben a felperest, hogy szembetűnően sok esetben olyan hiányokra bocsátott ki hiánypótló végzést, amelyek valamilyen formában benne voltak a létesítő okiratban, ugyanakkor lényeges hiányokat nem vett észre, azok pótlására nem hívta fel a felet.

- [9] A felperes titkári munkáját 2016. márciusában ismét vizsgálta dr. tanú 3csoportvezető bíró és dr. tanú 5csoportvezető-helyettes bírósági titkár. Ezen vizsgálat tárgyát szintén a felperes által kiválasztott, a legutóbbi időszakban általa készített 22 határozat képezte, amelyeket ugyanazon szempontok alapján értékelték, mint a januári ellenőrzéskor. A vizsgálat eredményéről és annak ismertetéséről 2016. március 25-én újabb Emlékeztető készült, amelyet a felperesnek átadtak. Ezen irat szerint is a felperes anyagi jogi és eljárásjogi hibákat vét munkavégzése során.
- [10] Dr. tanú 3igazgatási feladatokkal megbízott bíró 2016. március 25-én tájékoztatta dr. tanú 1kollégiumvezetőt, hogy a felperes szolgálati jogviszonyának meghosszabbítását nem javasolja, amennyiben a munkáltatói jogok gyakorlója mégis a meghosszabbításról határozna, úgy azt csak három hónap időtartamra tegye. A csoportvezető arról is tájékoztatta a kollégiumvezetőt, hogy megállapítása szerint a felperes szakmai munkája nem megfelelő ahhoz, hogy saját hatáskörben eljáró titkárként végezzen tevékenységet.
- [11] 2016. március 30-án dr. tanú 3továbbította a kollégiumvezető részére a felperes 2016. márciusi Emlékeztetőben foglaltakra tett észrevételeit, egyben megismételte korábbi álláspontját.
- [12] A felperes neveElnöke 2016. március 30-án kelt intézkedésével a felperes igazságügyi szolgálati jogviszonyát 2016. április 20-tól 2016. július 19-ig terjedő határozott időtartamra meghosszabbította.
- [13] Dr. tanú 1kollégiumvezető 2016. április elején tájékoztatta a törvényszék elnökét, hogy a felperes bírósági titkári tevékenységét illetően alkalmatlanságra okot adó körülmény merült fel, és kezdeményezte soron kívüli értékelésének elrendelését. A törvényszék elnöke 2016. április 11-én elrendelte ezt az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) 54. § (2) bekezdése alapján.
- [14] Ezt követően a felperes változatlan körülmények között tovább dolgozott, azonban újabb vizsgálat lefolytatására, újabb akták áttekintésére nem került sor.
- [15] Dr. tanú 1kollégiumvezető mint értékelő kiállította a felperes értékelési lapját dr. tanú 3vizsgáló javaslatai alapján, vele egyeztetve, amelynek átadása 2016. április 29-én történt. Az értékelési lapon a felperes szakmai ismeretét és jártasságát, pontosságát nem megfelelőnek, szorgalmát, az írásbeli és szóbeli kifejezőkészségét átlagosnak, az értékelésbe bevont egyéb

szempontok közül a lényeglátási képességét, az ügyek előkészítését, a jogszabályok és bírósági gyakorlat alkalmazását, az eljárási határidők és az ügyviteli szabályok megtartását nem megfelelőnek, döntési képességét, a határozatszerkesztést és a befejezések számát átlagosnak értékelte. Az értékelési lapon rögzítették, hogy az értékelő a 2016. január 19-én és március 25-én lefolytatott vizsgálat összegző megállapításait fenntartotta.

- [16] A 2016. április 29-i értékelés alapján a alperes neve Elnöke 2016. május 4-én kelt 2015. El.VI.B.1265/8. számú intézkedésével a felperes szolgálati jogviszonyát 2016. június 8-ával felmentéssel megszüntette az Iasz. 19. § (1) bekezdésének c) pontja alapján, figyelemmel az Iasz. 22. § (1) bekezdés b) pontjára, valamint 23. § (2) bekezdésére. A felmentés indokolása szerint az intézkedést a 2016. április 29-én ismertetett, illetve átadott értékelés eredménye, az értékelési lap és az abban hivatkozott korábbi vizsgálati anyagok részletekre kitérő megállapításai tették szükségessé.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [17] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság az igazságügyi szolgálati jogviszonya jogellenes megszüntetését állapítsa meg, kötelezze az alperest őt eredeti munkakörében továbbfoglalkoztatni, és fizessen részére elmaradt illetményt. Ezen túlmenően 1.000.000 forint sérelemdíjra is igényt tartott.
- [18] Az alperes a módosított kereset elutasítását kérte.

Az első és másodfokú bíróság ítélete

- [19] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22.M.444/2016/61. számú ítéletével - amelyet 62. sorszámú végzésével kijavított - megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyát. Kötelezte, hogy fizessen a felperesnek elmaradt illetményt, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért az eljárás során a felmerült illeték az állam terhére marad.
- [20] Az elsőfokú bíróság ítéletében elsődlegesen utalt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdése alapján arra, hogy az alperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a felmentés indokolása valós, világos és okszerű volt, vagyis a felperes bírósági titkári munkakörének ellátására szakmailag alkalmatlan volt.
- [21] A felperesnek kellett bizonyítania azon állítását, hogy sérült emberi méltósága, jó hírneve, felmentésére életkora miatt került sor, és ezek valószínűsítése esetén az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a hátrány és a védett tulajdonság között okozati összefüggés nem áll fenn.

- [22] Az elsőfokú bíróság a továbbiakban utalt az Iasz. 19. § (1) bekezdés c) pontjára, 22. § (1) bekezdés b) pontjára, valamint a 23. § (1) és (2) bekezdésében rögzítettekre, valamint a Kúria MK 95. számú állásfoglalásában foglaltakra.
- [23] A világosság követelményét a jognyilatkozat címzettje tudomásának oldaláról kell értékelni. A felperes által sem vitatottan mindkét Emlékeztetőt és a 2016. április 29-ei értékelést is megkapta, azok tartalmával tisztában volt.
- [24] Az Iasz. 52. §-a akként rendelkezik, hogy a munkáltató az igazságügyi alkalmazott munkáját köteles folyamatosan értékelni a munkavégzésben tapasztalt hiányosságok megszüntetésére, illetve az átlagon felüli színvonalon végzett munka elismerésére vonatkozó intézkedéseket és javaslatokat megtenni.
- [25] Az Iasz. 53. § és 54. § rendelkezései szerint pedig nem lehet különbséget tenni a vizsgálat lefolytatásának módja tekintetében, amennyiben a titkár értékelésére az Iasz. 54. § (1) bekezdés b) pontja, vagy 54. § (2) bekezdése alapján kerül sor. Mindkét esetben a törvény 1. számú mellékletét képező értékelési lapot kell kitölteni. A törvény a hangsúlyt az értékelésre helyezi, és nem határoz meg a munkáltató számára egy egységes, szigorúan követendő vizsgálati módszert.
- [26] A felperes személyes előadásából megállapíthatóan 2016. szeptemberében már tudomást szerzett arról, hogy a csoportvezetés vizsgálni fogja a titkárok szakmai felkészültségét. A 2016. januári és márciusi Emlékeztetők szerint a felperes vizsgálatára az Országos Bírósági Hivatal Elnökének a bíróságok igazgatásáról rendelkező szabályzatról szóló 6/2015. (XI.30.) OBH utasítás (Szabályzat) 120. § (5) bekezdése alapján alkalmazandó 120. § (2) bekezdés b) és i) pontjaira tekintettel került sor.
- [27] A bíróság dr. tanú 3, dr. tanú 5 és dr. tanú legybehangzó vallomása, valamint a 2016. május 30-i feljegyzésében foglaltak alapján azt állapította meg, hogy a csoportvezetés által lefolytatott vizsgálatok indoka egyrészt az ügyszakban kisebb tapasztalattal rendelkező bírósági titkárok munkája minőségének felmérése, másrészt a szolgálati jogviszony meghosszabbítására vonatkozó előterjesztés szakmai megalapozottsága volt. A második vizsgálat arra is keresete a választ, hogy tapasztalható-e a felperes szakmai munkájában fejlődés, vagy sem.
- [28] Az Iasz. 53. § (7) bekezdésének utolsó mondata értelmében, ha az értékelés összegző megállapítása nem kiváló, az értékelést írásban is indokolni kell. Az alperes által elkészített értékelés 10. pontja tartalmazza ezen előírás szerinti indokolást, amelyből megállapíthatóan az alperes azért értékelte alkalmatlannak a felperes munkavégzését, mert nem tudta az egyedi ügyekre megfelelően alkalmazni az anyagi és eljárásjogi szabályokat.
- [29] A bíróság a csatolt 2016. márciusi Emlékeztetőben foglalt megállapításokból, annak összegző véleményéből, valamint a bizonyítási eljárás során tanúként meghallgatott, a felperes szakmai munkáját felügyelő dr. tanú 3, dr. tanú 5 és dr. tanú

lvalломása alapján azt rögzítette, hogy a felmentés indokolása valós. Dr. tanú 32016. március 25-i keltezésű, dr. tanú lkollégiumvezető számára írt tájékoztatásból megállapíthatóan a felperes legszembetűnőbb hibája az volt, hogy sok esetben tévesen hívta fel a kérelmezőt hiánypótlásra, mivel ténylegesen ezen adatok rendelkezésre álltak.

- [30] A felperes vizsgálata a csoportvezető által megjelölt hat hónapos betanulási időszak elteltét követően történt. Felperes bizonyította, hogy a munkavégzéshez szükséges szakmai segítséget a csoportvezető által tartott oktatások, értekezletek, személyes konzultációk, a felperes által is hozzáférhető internetes oldalra feltöltött szakmai anyagok formájában megkapta. Folyamatosan olyan titkárok mellett dolgozott, akik az ügyszakban már nagyobb tapasztalattal rendelkeztek.
- [31] A felperes a felmentés jogellenessége körében arra is hivatkozott, hogy az alperes nem ajánlott fel számára másik, más szervezeti egységben betöltendő munkakört. Az Iasz. 18. § (1) bekezdésében foglalt esetekben, valamint egészségügyi okból fennálló alkalmatlanságkor írja elő másik munkakör felajánlásának kötelezettségét. Amennyiben az alkalmatlanság nem egészségügyi ok következménye, a munkáltatót munkakör felajánlási kötelezettség nem terheli. Az Iasz. 124. § (1) bekezdése alapján pedig az Mt. 66. § (4) bekezdése még akkor sem lenne alkalmazható, ha a felperes védett korban lett volna a felmentés közlésekor.
- [32] Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebkttv.) 8. § o) és t) pontja szerint közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós, vagy vélt életkora, egyéb helyzete, tulajdonsága, vagy jellemzője miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport részesül, részesült, vagy részesülne.
- [33] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem találta megállapíthatónak az egyenlő bánásmód sérelmét.
- [34] A felperest terhelte a joggal való visszaélés körében annak bizonyítása, hogy felmentésére valójában nem szakmai alkalmatlansága miatt, hanem a korábbi, hosszabb időtartamú táppénzes állománya, egészségügyi állapota és a Francia Nemzeti Bíróképző Akadémiára való jelentkezésének következményei folytán a PKKB vezetésében kialakult bizalomvesztés miatt került sor. A felperes a bizonyítási teherről történő tájékoztatás ellenére e körben bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.
- [35] A bíróság a felmentést mégis jogellenesnek értékelte, mivel az alperes eljárása az Iasz. 124. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Mt. 6. §-ában foglalt általános magatartási követelményekbe, konkrétan a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelményébe ütközött.
- [36] A jogellenesség szempontjából a bíróság az alperes azon magatartásának tulajdonított jelentőséget, hogy annak tudatában,

miszerint a felperes munkavégzése szakmailag nem megfelelő, az alkalmatlanságot felvető problémák ellenére 2016. március 30-án mégis meghosszabbította a jogviszonyt három hónappal. Ennek indoka pedig az volt, hogy ez idő alatt megvizsgálják, szükség van-e a továbbiakban a felperes munkájára.

- [37] Különös figyelemmel arra a körülményre, hogy a felperes tájékoztatta a munkáltatót az Emlékeztetőben foglaltakra tett észrevételeiben, hogy a januári és márciusi vizsgálatok lefolytatásának idején nehéz élethelyzetben volt (édesanyja betegsége és halála), amely nagy valószínűséggel a felperes munkájának színvonalára is kihatott, így a munkáltató jóhiszemű és tisztességes eljárása nem állapítható meg.
- [38] Az elsőfokú bíróság utalt az Iasz. 30. § (1) bekezdésében foglaltakra is. Rögzítette, hogy eredeti munkakörbe való visszahelyezésre csak abban az esetben van lehetőség, ha a jogviszony határozatlan idejű volt, illetve ha a határozott idejű jogviszony időtartama az ítélet meghozatalakor még nem telt le. Jelen esetben a felperes jogviszonya a munkáltató 2016. március 30-i intézkedése folytán 2016. július 19-éig állt volna fenn. A bíróság erre irányuló kereseti kérelem hiányában a jogviszonyt nem minősíthette át határozatlan idejűvé, és a felperes a 2016. március 30-ai - jogorvoslati tájékoztatást is tartalmazó - munkáltatói intézkedés ellen az Iasz. 92. § (1) bekezdésében meghatározott 15 napos határidőn belül nem fordult bírósághoz, ezért eredeti munkakörbe történő visszahelyezésre nem volt lehetőség.
- [39] A felperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.675/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a keresetet elutasította, az alperes perköltség fizetési kötelezettségét mellőzte, és rögzítette, hogy a fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [40] Az alperes 2009. szeptember 1-től egy éves határozott idejű igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyba, fogalmazó munkakörbe nevezte ki a felperest, majd a kinevezését két alkalommal, egy-egy évre meghosszabbította. A három év határozott idő leteltét követően az alperes a felperest továbbfoglalkoztatta 2012. szeptember 1-től, a kinevezését határozatlan időre módosította. Ettől kezdve a felperes határozatlan idejű szolgálati jogviszonyban állt az alperessel, továbbra is fogalmazói munkaköri csoportba tartozott. Jogi szakvizsgáját követően az Iasz. 13. §-a szerint bírósági titkárnak kinevezhető volt, amit több alkalommal kezdeményezett is. A alperes neve Elnöke a 2015. április 16-án kelt iratában értesítette a felperest, hogy a határozatlan idejű szolgálati jogviszonya változatlanul hagyása mellett 2015. április 20-tól 2016. április 19-ig tartó határozott időtartamra kinevezte bírósági titkárrá.
- [41] Az Iasz. 12. § (1) és 17. § (1) bekezdésére figyelemmel a bíróság rögzítette, hogy a bírósági titkárrá való kinevezésről szóló okirat nem tartalmazta a felek megállapodását, az a munkáltatói jogkör gyakorlójának egyoldalú nyilatkozata volt. Az alperes a felperest a

2009. szeptember 1. és 2012. augusztus 31. közötti időszakban - összesen három évig - határozott idejű jogviszonyban foglalkoztatta, így a 2015. április 16-i iratban az újabb határozott idő kikötése az Iasz. 12. § (1) bekezdésébe ütközött.

- [42] A bírósági titkárrá történő kinevezési okirat határozott időre vonatkozó része jogszabályba ütközés miatt semmis, ami a kinevezés részleges érvénytelenségét eredményezi. Ebből az következik, hogy a felperes határozatlan idejű igazságügyi alkalmazotti jogviszonya módosult, vagyis határozatlan idejű jogviszonyát szüntette meg az alperes a 2016. május 4-én kiadott felmentésével.
- [43] A felperes soron kívüli értékelése 2016. április 29-én történt, azt a kollégiumvezető készítette, és nem megfelelő munkavégzését, a feladatra való alkalmatlanságát állapította meg, ez képezte a felmentés alapját. A felperes a keresetében az értékelés tényállításai valótlanságának a megállapítását állította, ezen kérelmét azonban utóbb már nem tartotta fenn (7. sorszámú jegyzőkönyv), vagyis az elsőfokú bíróságnak sem az értékelést, sem az annak alapját képező ellenőrzéseket, illetve az egyes ügyeket részleteiben vizsgálnia nem kellett. Az elsőfokú bíróság arra is helyesen mutatott rá, hogy az igazságügyi alkalmazottak értékelését megelőző vizsgálatnak nincs kötött, jogszabályban meghatározott módszere, a munkáltató az igazságügyi alkalmazott folyamatos értékelése során szerzett tapasztalatait és egyéb vizsgálatok megállapításait is figyelembe veheti.
- [44] Az Iasz. 23. §-ával összefüggésben a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal teljes mértékben egyetértett, a valóság és okszerűség bizonyítása az alperest terhelte. A bíróság egyebekben a bizonyítási terhet megfelelően osztotta ki. Tekintettel azonban arra, hogy a felmentés alapját az értékelés képezte, az annak megállapításaival kapcsolatos kérelmét a felperes utóbb visszavonta, ezért az értékelést valósnak kellett elfogadni, ez alapján pedig az alperes jogszerűen szüntette meg a felperes jogviszonyát alkalmatlanságra hivatkozással.
- [45] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság okfejtésével az egyenlő bánásmód megsértése körében is.
- [46] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a joggal való visszaélés hiányáról, utalva a PKKB igazgatási vezetője által 2014. elején megfogalmazott bizalomvesztésre.
- [47] Az Mt. 6. § (2) bekezdése szerint a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni, továbbá kölcsönösen együtt kell működni, és nem lehet olyan magatartást tanúsítani, amely a másik fél jogát, jogos érdekét sérti.
- [48] A per adataiból megállapíthatóan a felperes sem a keresetében, sem azt követően nem hivatkozott arra, hogy okkal bízott az alperes magatartásában. A felperes a három hónapos jogviszony meghosszabbítást keresetében sem sérelmezte, arra csak az alperes e vonatkozásban tett nyilatkozatát követően hivatkozott.
- [49] A felperes a munkáltatótól nem kapott ígéretet arra, hogy a három

hónap hosszabbítás alatt bizonyításra lesz lehetősége, az elsőfokú bíróság e körben jogkövetkeztetéseit tévesen, a tényekkel ellentétesen vonta le, ezért nem helytálló az az álláspontja, hogy a felmentés az Mt. 6. §-ába ütközés okán jogellenes.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [50] A felperes felülvizsgálati kérelme elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatására” és az alperes kereseti kérelemben foglaltak szerinti marasztalására irányult. A felperes igazságügyi szolgálati jogviszonya jogellenes megszüntetésének megállapítását és eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatását kérte. Másodlagosan igazságügyi alkalmazotti, fogalmazói jogviszonyának fennállását kérte megállapítani, és az ennek megfelelő továbbfoglalkoztatásra kötelezni az alperest elmaradt illetményének megtérítése mellett. Harmadlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kezdeményezte az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.
- [51] A felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet a felperes álláspontja szerint sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését, 213. § (1) bekezdését, valamint az Iasz. 23. § (1) bekezdésében, 53. § (5) bekezdésében és (7) bekezdésében, az 55. § (7) bekezdésében foglaltakat, valamint a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. § (2) bekezdésében foglaltakat.
- [52] A felperes felülvizsgálati kérelmének I.) pontjában arra hivatkozott, miszerint az Iasz. 53. § (9) bekezdés lényege, hogy az igazságügyi alkalmazott esetében az értékelés valótlan, vagy személyiségi jogot sértő megállapítása nem azonos az Mt. által kidolgozott valós, okszerű, világos megszüntetési okok között szereplő „valós” fogalmával. Előbbi az alkalmazottról közölt tényállítás objektív valótlanágára, utóbbi a megszüntetés kimondott oka mögötti leplezett valóságra utal.
- [53] A felperes a visszavonással csupán annyit tett, hogy nem vonta kétségbe az értékelésben leírt ügyek számát, adatait, azaz az objektív ténymegállapításokat, hanem az abból levont értékelést vitatta. Azt pedig fogalmilag kizárt „valósnak/valótlannak” tekinteni, mivel azok nem ténymegállapítások, hanem jogértelmezések.
- [54] Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon felperes indítványa ellenére nem folytatta le a bizonyítást a vizsgálati anyagok tartalmi, jogi értékelésére, a felperes jogalkalmazói munkájára, hiszen a vizsgálati anyagból levont munkáltatói jogértékelés jogszabálysértő, helytelen módja valójában a nem okszerű és a nem világos kategóriákba tartoznak.
- [55] Nem lehet megfosztani a felperest azon jogától, hogy az értékelés alapjául szolgáló vizsgálati anyag értelmezésével bizonyíthassa, miszerint nem okszerű és nem világos a felmentés, így az

jogellenes.

- [56] Amennyiben fentieket nem lehet megállapítani, akkor a felperes a kérelme tartalma alapján kérte megállapítani a jogellenességet. A felperes az értékelés tényállításainak megállapítására vonatkozó kereseti kérelmét mindvégig fenntartotta, így a bíróságoknak erre bizonyítást kellett volna lefolytatniuk.
- [57] A felperes keresetmódosítása nem jelenti azt, hogy a valóságra és okszerűségekre való indítványt és hivatkozást is visszavonta volna. Az tehát, hogy egy adott jogszabályt a jogalkalmazás során hogyan kell értelmezni, az értékelés ténymegállapításának valótlanosága oldaláról értelmezhetetlen, mivel nem az a sérelem tárgya jelen esetben, hogy valós vagy valótlan az értékelés megállapítása, hanem hogy az abból levont értelmező következtetés jogszabálysértő vagy sem.
- [58] A felülvizsgálati kérelem II. pontjában a felperes állította, hogy a tárgyalás berekesztésére történő figyelmeztetésig szabadon hivatkozhatott arra, hogy a három hónapos jogviszony meghosszabbítással érte-e hátrány, és ha igen, az miben testesült meg.
- [59] A felperes szerint téves és jogszabálysértő a másodfokú bíróság jóhiszeműség megsértésének hiányára tett megállapítása (felülvizsgálati kérelem III. pont).
- [60] Alperes a tárgyaláson előadást tett arra, hogy a munkáltató annak ellenére, miszerint tudatában volt a meghosszabbítást nem javasló igazgatási vezető észrevételeinek, módot adott a felperesnek további három hónap alatt az alkalmassága bizonyítására. Ugyanakkor, ahogy az elsőfokú bíróság megállapította, nem tudott alkalmasságot bizonyítani a felperes, mert a három hónapot nem tölthette ki, és nem volt újabb vizsgálat.
- [61] A másodfokú bíróság arra hivatkozott, hogy a jóhiszeműség elve nem sérült, a felperesnek semmivel nem indokolták a hosszabbítást. A bíróság téves következtetése szerint ebből az állapítható meg, hogy nem azért volt három hónapos meghosszabbítás, hogy bizonyíthasson, azaz nem várhatott ilyet a felperes. Amint azonban látható ezzel ellentétes tényelőadást tett az alperes a munkáltatói aktus tartalma alapján, azaz ellentétes javaslat ellenére a hosszabbítás mellett döntött.
- [62] A felülvizsgálat IV. pontjában felperes arra hivatkozott, hogy az alperes kifejezett tényállításban mondta el a perben, hogy a három hónapos hosszabbítás azért történt, hogy a felperes bizonyíthasson. Ezért okkal bízott az alperes magatartásában a három hónapos időtartam alatti bizonyítást illetően. G. Zs.tanúmeghallgatását a bíróságok mellőzték.
- [63] A munkaügyi perben különöse a jogcímhez és nem a kérelemhez kötöttség elve érvényesül abban az értelemben, hogy a bíróságnak azt kellett vizsgálni, tartalma alapján mit sérelmez a felperes. Ha valótlanoságot, akkor annak megfelelően kell eljárni, különösen, ha következetesen bizonyítási indítványokat „fejt ki és sérelmez” e körben (felülvizsgálati kérelem V. pont).

- [64] A felülvizsgálati kérelem VI. pontja szerint a munka törvénye mögöttes szabálya a Polgári Törvénykönyv, annak alapelvi szintű rendelkezése, hogy saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat. Jelen esetben azonban az alperes éppen egy ilyen, saját felróható magatartásából eredő jogellenes előnyre tenne szert, ha őt a törvény jogszabályi felhatalmazottság ellenére mentesítené a visszahelyezési kötelezettség alól.
- [65] A VII. pont szerint a munkáltató csak a titkári felmentést mondta ki, ezért „de facto” jelenleg is fennáll felperes igazságügyi alkalmazotti (fogalmazói) jogviszonya és státusza az alperesnél, azaz nem is visszahelyezni kell, hanem továbbfoglalkoztatni.
- [66] Felperes a fogalmazói munkáját az alperes értékelésében foglaltak szerint az anyagi és eljárásjogi szabályok magas szintű ismeretével végezte éveken keresztül. Ez az alperes részéről nem képezte vita tárgyát. Fogalmilag kizárt, hogy a munkáltató fogalmazói munkakörben végzett munkájával is elégedetlen volt, hiszen rendre kiváló minősítést kapott (felülvizsgálati kérelem VIII. pont).
- [67] A felülvizsgálati kérelem IX. pontjában a felperes az Iasz. 53. § (7) bekezdésére hivatkozott. A törvényszék elnöke 2016. április 11-én soron kívüli értékelést rendelt el, tekintettel arra, hogy a felperessel szemben alkalmatlanságra okot adó körülmény merült fel. Az értékelési lap felperes részére történő átadása 2016. április 29-én történt, összegző megállapításként alperes a felperes munkavégzését nem megfelelőnek értékelte. Megjegyzendő, hogy elmaradt az Iasz. 53. § (7) bekezdése szerinti kötelező jellegű írásbeli indokolás, tehát az alperes jogszabályt sértett.
- [68] A soron kívüli értékelés elrendelését követően tényleges vizsgálat lefolytatása nem történt, tehát megállapítható, hogy a 2016. április 29-én átadott értékelési lap indokolást nem tartalmaz.
- [69] Az alperes az Iasz. 23. § (1) bekezdésében foglaltakat is megsértette, hiszen tényleges vizsgálat lefolytatása nélkül az alkalmatlanságra alapított felmentés sem lehet indokolt, különös tekintettel arra, hogy a soron kívüli értékelést közvetlenül megelőzően az alperes éppen azért hosszabbította meg a felperes jogviszonyát, mert esélyt kívánt adni részére.
- [70] A felperes jogviszonyának megszüntetése jogellenes arra tekintettel is, hogy a felmentés nem világos, nem felel meg az Iasz. 23. § (1) bekezdésében és 55. § (7) bekezdésében foglalt kötelező jogszabályi feltételeknek.
- [71] Az Iasz. 53. § (5) bekezdésére hivatkozva a vizsgálatot végzők feltüntetésére aggályos, hiszen az értékelő lapon kizárólag dr. tanú 3neve lett feltüntetve annak ellenére, hogy abban dr. tanú 5is részt vett.
- [72] Nem állapítható meg egyértelműen, hogy mi alapján jutott az alperes az értékelésben megjelenő következtetéseihez, és az sem, hogy az egyes képességek értékelését milyen módon vezette le. Az konkrétumokat, tényszerű, pontos és a jogszabálynak megfelelő megállapításokat nem tartalmaz.
- [73] Nem állapítható meg objektíven néhány kiválasztott akta alapján,

hogy generálisan bírósági titkári munkára alkalmatlan lenne a felperes, aki fogalmazóként kiváló értékelést kapott, PhD fokozatot szerzett, egyetemen korábban maga is tanított büntető szakirányultságának megfelelő tantárgyakat.

- [74] Az alperes sem az első- sem a másodfokú eljárásban a jogszabályellenes értékelések és felmentésből eredő felperes alkalmatlanságára vonatkozó bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.
- [75] A felperes felülvizsgálati kérelmében az Mt. 6. §-ának megsértését is panaszolta (felülvizsgálati kérelem X. pont). Álláspontja szerint ezen jogszabályhelybe ütköző volt az alperes magatartása abból adódóan, hogy a felperes jogviszonyát három hónappal meghosszabbítva azt a látszatot keltette, hogy ténylegesen esélyt kíván biztosítani alkalmassága bizonyítására. Ennek ellenére még a három hónapos határozott idő lejártá előtt megszüntette a felperes jogviszonyát.
- [76] A jóhiszemű és tisztességes eljárás követelményét már önmagában azzal sértette az alperes, hogy az általa megadott három hónapos határozott időt sem biztosította számára.
- [77] A felperes a személyiség lényegi vonásaként hivatkozott az életkorra az adott konkrét csoportban és helyszínen, ahol más titkár nem volt, és ehhez rendelte a levelezőprogramhoz való hozzáféréseinek hiányát. A sérelem bekövetkeztét felperes valószínűsítette, alperesnek pedig a konkrét csoportra és helyzetre vonatkoztatva ezt nem sikerült cáfolnia, így a bíróságok ezzel összefüggésben is téves következtetésre jutottak (felülvizsgálati kérelem XI. pont).
- [78] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. Perköltség iránti igényt nem terjesztett elő.
- [79] Szerinte a perben eljáró másodfokú bíróság megalapozott, a jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott, az első- és másodfokú bíróság eljárása során jogszabálysértés nem történt.
- [80] Az elsőfokú bíróság 2016. november 15-ei tárgyalásról készült jegyzőkönyv 2. oldal ötödik bekezdés első mondata szerint a felperesi képviselő a továbbiakban nem tartott igényt az értékelés valótlanságának megállapítására. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperes képviselője a tárgyaláson végig jelen volt, így nyilván az általa kifogásolt rész hangszalagra rögzítésekor is, azonban annak kijavítását nem igényelte.
- [81] A felperes vizsgálati anyagából és értékeléséből - amelyekben szerinte sem voltak valótlanságok - az alperes munkáltatóként arra a következtetésre és jogértelmezésre jutott, hogy a jogviszony megszüntetése indokolt. E körben helyes volt a jogerős ítéleti döntés.
- [82] A felülvizsgálati kérelem többször hivatkozik az első- és másodfokú bíróság jogszabálysértő eljárására, azonban ezen kijelentések jogszabályhely megjelölést nem tartalmaznak, ezáltal ezen felülvizsgálati érvelés nem értékelhető. A felperes a három hónapos

jogviszony meghosszabbításra kereseti kérelmet nem alapozott, ezen munkáltatói intézkedéssel szemben jogvitát nem kezdeményezett, így alapvetően érthetetlen, hogy a felülvizsgálati eljárásban milyen igényt kíván érvényesíteni ezzel kapcsolatban. E körben sem tett eleget a Pp. 270. § (2) bekezdésében és 272. § (2) bekezdésében foglaltaknak.

- [83] A felperes a három hónapos jogviszony hosszabbítás indokait olyan módon elemzi, hogy erre kereseti kérelmet nem alapozott.
- [84] A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben a felperes az elsőfokú eljárás során az általában elvárható magatartás követelményére (Mt. 6. § (1) bekezdés) nem hivatkozott és ebben a körben tényállítást sem tett.
- [85] A Pp. 215. §-a alapján érthetetlen a felperesnek a felülvizsgálati kérelem V. pontjában előterjesztett, jogszabályhely nélküli állítása, mely szerint a munkaügyi perben nem érvényesül a kereseti kérelemhez kötöttség elve.
- [86] Az első- és másodfokú eljárás során nem képezte vita tárgyát a felperes fogalmazói tevékenysége, az a pernek nem volt tárgya, így érthetetlen a felperesnek e körben előadott jogi érvelése.
- [87] A felperes az Mt. 6 § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozva azt rója alperes terhére, hogy alkalmatlansága felmerültekor további lehetőséget kívánt a munkáltató biztosítani az alkalmassága bizonyítására. Ezen érvelés alaptalan.
- [88] Jelen perben az Iasz. 124. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Mt. 6. §, 7. §, 192. § (1) bekezdése, valamint az Iasz. 9. §-a alapján azt kellett vizsgálni, hogy a jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és tisztesség elvének megfelelően járt-e el az alperes, ennek ellenkezője nem nyert igazolást.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [89] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [90] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [91] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a

jogszabálysértésre való hivatkozását, annak indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 3-6. pont].

- [92] A felperes felülvizsgálati kérelmében több anyagi jogi és eljárásjogi szabálysértésre hivatkozott a jogszabályhely felsorolásával, az egyes jogszabálysértéseket igazoló jogi álláspont részletes kifejtése azonban a jogszabályhelyekre vonatkoztatva részben elmaradt. E követelménynek nem felel meg, ha a fél a jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, a jogi érvelés megtételekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, illetve azokat egyszerre, egy helyen sorolja fel (Mfv.I.10.202/2016/6.). Ezért a Kúria csak a fenti követelményeknek megfelelő jogszabálysértésekre hivatkozást értékelhette.
- [93] A felperes a felülvizsgálati kérelmének I. pontjában az Iasz. 53. § (7) bekezdésének megsértését állította. Hivatkozása szerint a „visszavonással tehát pusztán annyit tett, hogy nem vonta kétségbe az értékelésben leírt ügyek számát, adatait, azaz objektív ténymegállapításait, hanem az abból levont téves értékelést vitatta. Azt pedig fogalmilag kizárt „valósnak/valótlannak” tekinteni, mivel azok nem ténymegállapítások, hanem jogértelmezések” (felülvizsgálati kérelem 2. oldal hetedik bekezdés).
- [94] Ezzel szemben a peradatokból megállapíthatóan a felperes tárgyi keresethalmazatot terjesztett elő. Állította, hogy „a felmentés indokolása nem valós, nem világos, és nem okszerű”. Ezen túlmenően hivatkozott arra, hogy az „értékelés megállapításai nem helytállóak, azok megalapozottsága nem igazolt”.
- [95] A másodfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy a felperes az értékelés valótlanságának megállapítására irányuló kereseti kérelmétől elállt, amikor úgy nyilatkozott, hogy „nem tartjuk fenn az értékelés valótlanságának megállapítására irányuló kereseti kérelmünket” (3.M.444/2016/7. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal ötödik bekezdés). Ebből következően a másodfokú bíróság részéről a kérelemhez kötöttség elve nem sérült, az értékelt ügyek részleteiben való vizsgálatára fentiekre figyelemmel nem volt szükség. A felmentési intézkedés valósága, világossága és okszerűsége volt jelen perben értékelendő, hangsúlyozva, hogy önmagában a vizsgálatból levont jogkövetkeztetést a felperes nem is támadhatta (Iasz. 53. § (9) bekezdés).
- [96] Fenti felülvizsgálati érveléssel összefüggésben a felperes eljárásjogi jogszabálysértéseket is panaszolt, konkrét jogszabálysértést azonban nem jelölt meg (Pp. 213. §, 221. §), így

e körben a Kúria nem vizsgálódhatott.

- [97] A felperes felülvizsgálati kérelmében (II. pont) hivatkozott arra, hogy téves a másodfokú bíróság okfejtése a három hónapos jogviszony meghosszabbítást illetően, hiszen ezen álláspontját a tárgyalás berekesztéséig előterjesztette. Ezen előadással összefüggésben jogszabálysértést nem jelölt meg, így ezzel a kérdéssel a Kúria nem foglalkozhatott.
- [98] A felülvizsgálati kérelem V. pontjában a felperes helyesen utalt a kérelemhez kötöttség elvére, így azt kellett vizsgálni, hogy a felperes a kérelmének tartalma alapján mit sérelmezett, és ezzel összefüggésben milyen igénnyel élt. Konkrét jogszabálysértés megjelölésének hiányában [Pp. 3. § (2) bekezdés] ezen kérdéssel sem volt módja a Kúriának foglalkozni.
- [99] A felülvizsgálati kérelem (VI. pont) azon érvelése, miszerint a felmentést követően a felperest eredeti munkakörében, fogalmazóként kellett volna foglalkoztatni, hogy ezen munkakör - amelyben munkájával elégedettek voltak - változatlanul fennáll (VII.-VIII. pont) ugyancsak nem képezhetette vizsgálat tárgyát jogszabálysértésre utalás hiányában.
- [100] A felülvizsgálati kérelem IX. pontjában - a III. és IV. ponthoz kapcsolódóan - a felperes elsődlegesen az Iasz.tv. 23. § (1) bekezdés, 53. § (7) bekezdésében foglaltakat panaszolta.
- [101] E körben helytálló volt a másodfokú bíróság ítélete, miszerint a felmentés alapját az értékelés képezte, az annak megállapításaival kapcsolatos kérelmét a felperes pedig visszavonta, ezért az értékelést valósnak kellett elfogadni, ennek alapján pedig az alperes jogszerűen szüntette meg a felperes jogviszonyát alkalmatlanságra hivatkozva.
- [102] A munkáltató a felperes tevékenységéről értékelési lapot állított ki, amelynek 10. pontjában egyértelműen rögzítette, hogy „legnagyobb hiányosság az anyagi és eljárásjogi ismeretek gyakorlati alkalmazása körében merül fel. A szakmai jártasság értékelésénél ezen szempontokat is figyelembe vettük. A jogszabályok egyedi esetben történő alkalmazása során felmerülő hibák és mulasztások alapvetően a vizsgált kolléga feladatra alkalmatlanságát eredményezik”. A lefolytatott vizsgálat és az arról készült értékelések alapján nem volt megállapítható az alperes jogszabályba ütköző magatartása, sem az Iasz. 23. § (1) bekezdése, sem az 53. § (5) bekezdése alapján. Ez utóbbi tekintetében - ahogy arra a bíróságok helyesen mutattak rá - az értékelést megelőző vizsgálatnak nincs kötött, jogszabályban előírt módszere, így annak sem volt kiemelt jelentősége, hogy a vizsgálatot végző személyek között hogyan oszlottak meg az ellenőri feladatok, melyikük, mely aktákat vizsgálta.
- [103] Alaptalanul állította a felperes, hogy az értékelés tényszerű, pontos megállapításokat nem tartalmaz, mivel annak összefoglalója egyértelműen rögzíti, hogy mely hiányosságok feltárása történt meg.
- [104] A felperes az Mt. 6. § (2) bekezdése megsértését is panaszolta azzal, hogy az alperes nem tartotta meg a jóhiszemű és tisztességes

eljárás elvét, amikor három hónapos jogviszony hosszabbítással azt a látszatot keltette, hogy lehetőséget kíván biztosítani felperesnek a továbbiakban alkalmassága bizonyítására. Ennek ellenére a határidő letelte előtt megszüntette a jogviszonyt (felülvizsgálati kérelem X. pont). Ezen hivatkozás azonban alaptalan.

- [105] A felperes a három hónapos kinevezés módosítást aláírásával igazoltan tudomásul vette, az abban foglaltakat nem támadta meg. Maga is tisztában volt azzal, hogy a 2016. januárjában és márciusában készült Emlékeztető – amelyet vele közöltek – számos feltárt hibát, hiányosságot rögzít.
- [106] A Fővárosi Bíróság Elnöke ugyan 2016. március 30-án döntött három hónapra a kinevezés módosításáról, ugyanakkor 2016. április elején a felperes szakmai felettese, dr. tanú kollégiumvezető arról tájékoztatta, hogy a felperesnél alkalmatlanságra okot adó körülmények merültek fel. Az Elnöknek ezt követően nemcsak joga, hanem kötelezettsége (Iasz. 54. § (2) bekezdés) volt elrendelni a felperes értékelését, azon következetes cél megvalósítása érdekében, hogy az igazságszolgáltatás minél magasabb színvonalon működhessen. Ezen eljárás ezért nem volt tisztességtelen és a jóhiszeműség elvét sem sértette. A vizsgálat megállapításai, az alapul szolgáló, jogszerűnek tekintendő értékelés alapján nem lehetett arra a következtetésre jutni, hogy a felperes felmentése jogellenes volt.
- [107] A felülvizsgálati kérelem XI. pontjában a felperes az esélyegyenlőség sérelmét is állította, jogszabálysértést azonban nem jelölt meg, ennek hiányában pedig az általa állítottak vizsgálatára nem kerülhetett sor.
- [108] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [109] A pernyertes alperes perköltséget nem igényelt, ezért ebben a kérdésben a Kúria a határozathozatalt mellőzte, a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján.
- [110] A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében.

Budapest, 2019. október 30.

Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke s.k., Dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. előadó bíró
Dr. Rózsavölgyi Bálint s.k. bíró